

Fes com jo, no et posis en política

Article d'opinió de l'advocat i lector del diari, Quim Delgado, sobre el prestigi perdut de la política

[despiece]Senyor director,

Segons diuen, aquesta frase és del dictador Francisco Franco. De fet, no és sinó un dels ?mantres? del ?régimen? per despolititzar la ciutadania. Des del punt de vista del dictador, amb un líder i ?pare de la pàtria? com ell, la política no podia ser sinó un assumpte lleig i brut, el qual calia repudiar.

Avui la política, com a concepte, és una ?feina?, ?treball?, ?funció?, ?missió? o com en vulguem dir, absolutament desprestigiada. No descobreixo res. Corrupció, ja sigui explícita o dissimulada. Afavoriment de determinats sectors i del propi ?partit?, per interessos econòmics i repartiment de ?cadires?. Ocultació deliberada dels escàndols de corrupció, ja sigui dels partits o de les institucions. L'objectiu, a qualsevol preu, es no posar en perill el sistema, les cadires, no fos cas...

No ens referim pas a tota la política ni tampoc a tots els polítics. Parlem de l'engranatge, de la manera de funcionar interna que incentiva les pràctiques indesitjables i que fa molt difícil canviar-les un cop s'entra dins el sistema.

Sens dubte, quan ens referim a la política inevitablement pensem en els polítics. Però, la voràgine i la successió frenètica i incessant de notícies fa que no ens plantejem, serenament, què es la política i per a què serveix.

Segons l'Enciclopèdia Catalana, en el primer paràgraf de l'entrada de la paraula ?Política?, es defineix com el ?Conjunt d'activitats teòriques i pràctiques referents a les relacions entre els ciutadans d'una mateixa col·lectivitat o entre diferents col·lectivitats.? Sorpren perquè no es parla ni de govern ni de poder. Evidentment també va d'això, però no és pas el significat que es destaca en primer lloc.

?Relacions entre ciutadans?. Això és la política. No que uns manin sobre els altres. Tampoc que sigui cosa del polítics professionals. De fet, les paraules ?relacions entre ciutadans? no ens indiquen com han de ser. És una taula rasa sobre la qual els ?ciutadans? han de construir aquestes ?relacions?. Bastir l'estructura de la societat, decidir quin ha de ser el govern de la col·lectivitat, com s'organitza, quines relacions hi ha d'haver entre els ciutadans i el govern, quins mecanismes de control s'estableixen.

Però les relacions entre ciutadans, és a dir, la política, també consisteix en com ens relacionem com a societat civil a les ciutats, als pobles; com ens organitzem en entitats i associacions culturals, esportives, polítiques o socials. Com es coordinen i col·laboren les entitats per assolir fites complexes.

Política també és la forma en què ens relacionem amb els nostres fills, quins valors els transmetem. Quan els joves participen en una manifestació en defensa d'una causa social o política, ho fan com a resultat de les idees polítiques que els pares i el conjunt de la societat els hem transmès. No sorgeixen pas del no res per generació espontània.

Des d'aquesta perspectiva, fer política és una de les feines més nobles a què es pot dedicar una persona. Perquè tot a la societat és política. Desconfieu de qui diu ?fes com jo, no opinis de política?, perquè ja és una forma de fer política. Aquestes paraules transmeten la idea que algú altre sí que en farà de política i ja s'ocuparà dels assumptes que ens afecten. Però, seguir aquest

consell, sempre ha donat mal resultat.

Cal reivindicar i promoure que els ciutadans, les persones, facin política i de la bona.

Des de participar activament a les comunitats de propietaris fins a intervenir en els assumptes del poble o ajuntament. Formar part de les AMPES de les escoles i instituts. Participar activament en les nombroses entitats i associacions culturals, esportives, socials i polítiques; inscriure's als clubs de lectura o formar part de les comissions de les festes majors. Seria inacabable citar totes les activitats en què el ciutadans podem participar en benefici de la comunitat, dels nostre veïns i del nostre poble o ciutat.

La participació dels ciutadans en els assumptes que afecten la comunitat, implica tornar a la política el prestigi que no hauria d'haver perdut mai. També serveix com a eina de control de la política? i dels polítics? de carrera?; és a dir, com a mecanisme de vigilància de la corrupció i del clientelisme a què ens aboca inevitablement la seva professionalització.

Evitar-ho no és feina de la justícia, perquè quan aquesta actua (si ho fa), va sempre tard, la infecció ja està molt avançada i massa sovint és una altra eina de fer política? a favor d'alguns.

És feina de tots i totes tornar i mantenir el prestigi de la política al lloc que li correspon.

FES POLÍTICA!

[noitext]

Quim Delgado i Berengué

Advocat[/despiece]

[noticiadiari]68/12444[/noticiadiari]